

ретельної підготовки майбутнього проекту, для чого потрібні відповідні знання та практичний досвід.

Список використаних джерел

1. <http://gallery.forum-grad.ru/showimage.php?i=44231&c=546>
2. <http://ac.proekt.com/index.php/landshaftnyj-dizajn>
3. <https://ld-spb.ru/vse-o-landshafte-i-sade/landshaftnyj-dizajn-parka>

Артем ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ студент першого курсу спеціальності 206 «Садово-паркове господарство»

Науковий керівник кандидат економічних наук

ЛОБУНЬКО Юлія

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

м. Кам'янець-Подільський

ПРИЗНАЧЕННЯ, СТРУКТУРА І СТАТУС КОМПЛЕКСНИХ ЗЕЛЕНИХ ЗОН МІСТ

Ліс – це тип біогеоценозів, рослинний покрив якого сформований з переважанням дерев, займає площу не менше 0,01 га із зімкнутою не менше 30%, з особливим мікрокліматом на поверхні і ґрунтовими умовами, що задовольняють вимогам населяючого його специфічного співтовариства організмів.

Серед територій, зайнятих лісовими насадженнями, особливе місце займають зелені зони міст.

Зелена зона – територія за межами міської межі, зайнята лісами і лісопарками, що виконують захисні і санітарно-гігієнічні функції і є місцем відпочинку населення.

Лісопарк – обширний природний ліс поблизу великого міста або усередині нього, пристосований для масового відпочинку, спорту, розваг і задоволення культурних потреб населення. Ліси і насадження зелених зон

покликані виконувати три основні функції: захисну, санітарно-гігієнічну, рекреаційну. Правовий режим лісів, групи і категорії захищеності, їх господарське використання визначені Лісовим кодексом України. За формою господарювання і управління ліси зелених зон відносяться до лісів, що знаходяться у віданні державних органів лісового господарства міським, закріпленим лісам і лісам заповідників.

Міськими вважаються ліси, що знаходяться в адміністративних межах міста. Лісове господарство в них ведуть підприємства і організації місцевих органів самоврядування.

До лісів заповідників відносяться ліси, що знаходяться на виділених в установленому порядку ділянках землі, в межах яких є охороняються природні і культурно-історичні об'єкти, що представляють особливу наукову або пізнавальну цінність. Лісове господарство в них ведеться заповідниками як науково-дослідними установами. Правовою гарантією збереження природоохоронної функції лісів служить встановлення категорій захищеності, тобто розподіл їх на групи.

Категорія захищеності встановлюється для частини лісової фундації і непокритих лісом земель цієї фундації у зв'язку з особливою захисною, водозахисною, санітарно-гігієнічною, рекреаційною, науковою, історичним або іншим спеціальним значенням для використання переважно в одній з вказаної мети.

Порядок виділення категорій захищеності лісів має на своїй меті визначення господарської спеціалізації лісів і забезпечення їх необхідної охорони. Разом з цим встановлення обмеженого режиму лісокористування при виділенні відповідних категорій захищеності ставить за мету збереження і інших компонентів природного середовища: вод, ґрунтів і тваринного світу. Категорія захищеності лісів є правовим поняттям екологічної ролі, яку виконують ліси як компонент природного комплексу території, сприяючого підтримці і збереженню ландшафтної і біологічної різноманітності.

Зелені зони міст виділяються на землях державної лісового Фонду, розташованих за межами міської межі з урахуванням площ зон санітарної

охорони джерел водопостачання, округів санітарної охорони курортів, захисних смуг уздовж залізних і автомобільних доріг, а також заборонених смуг лісу, що захищають нерестовища цінних промислових риб. Для міст, де відсутні природні ліси і інші насадження, ліси зелених зон створюються штучно на землях, непридатних для ведення сільського господарства. Нормативні розміри загальної площі зелених зон міст встановлюють виходячи з чисельності населення міста, природнокліматичної зони і загальної лісистості території. Залежно від місцевих санітарних і кліматичних умов допускається зміна розмірів зелених зон не більш, ніж на 15% від нормативно встановлених.

Для міст з населенням більше 1 млн. чоловік зелені зони виділяються за окремими проектами, що розробляються науковими і проектними цільовим призначенням зелені зони міст територіально підрозділяються на дві частини – лісопаркову і лісогосподарську. Лісопаркова частина виділяється з тих, що входять в зелену зону міста лісів з естетично цінними ландшафтами. Розміри лісопаркової зони встановлюються залежно від чисельності населення міста.

В лісостеповій і степовій рослинних зонах при лісистості 2% і нижче лісопаркову частину складає вся площа лісів зеленої зони міста. Ліси і інші зелені насадження, що входять в зелену зону міста, повинні бути відмежований природними рубежами або просіками зі встановленими граничними стовпами.

Охорона і використання лісів зелених зон міст повинна ґрунтуватися на комплексній системі лісокористування. Така система включає лісовідні, біотехнічні і протипожежні заходи, впорядкування території для забезпечення оздоровчих і середовищезахисних функцій лісу і організації відпочинку міського населення, а також передбачає обмеження побічного користування лісом.

Список використаних джерел

1. Білявський Г.О., Бутченко Л.І., Навроцький В.М. Основи екології. Теорія та практикум. К. Лібра. 2002.
2. Кучерявий В. П. Озеленення населених місць В. П. Кучерявий. – Львів Світ, 2005.